

FARAGÓ JÁNOSNÉ, ILLÉS BRIGITTA meséi

1. *Az árva gyermek sorsa.* „A dolgos és a rest leány” meséjének egy újabb változata, melyet a mesemondó — talán idős kora miatt is— nem teljes odafigyeléssel mondott el. Típusképlete ilyenféle: MNK 327A** — AaTh 480 — AaTh — 450 (reminiszcencia=részlet). Faragó Jánosné meséje a Burus Péterné

5. meséjével kapcsolatos jegyzetekben felsorolt hadikfalvi mesemondók változatai közül a Tevelen lakó Nagy Istvánné változatához áll a legközelebb, az aranyeső és a szurokeső talán a Grimm mese magyar fordításából való (*Grimm testvérek válogatott meséi*, Magyarra átültette Benedek Elek. Bp. (1904.) 112—116. „A serény meg a lusta leány”). Eszerint a *Grimm összegyűjtött meséi*-nek egy példánya forgott volna közkézen Hadikfalván? (Ld. Burus Péterné 7. meséjének a jegyzeteit.)

2. *Történet a boszorkányságról.* A mesemondó két hiedelemmondát mond el igaz történetként, valóban megtörtént eseményként, a másodikat az első bizonyosságára (vö. Burus Péterné 14. meséjével). A hiedelemmonda két részből áll: 1. a meg nem nevezett boszorkány megnyomja az istállóban alvó legényt (MHK L/1. IV.*3.) 2. ezért a legény bátyja a boszorkányt lóvá változtatja és megpatkoltatja (MHK L/1. IX. 1.). A második bizonyosságul elmondott történet csupán a hiedelemmonda első felét tartalmazza, itt a büntetés nem következik be, a legény csak megfenyegeti a boszorkányt — nem megpatkoltatással.